

SOKOLSKÝ VĚSTNÍK

TĚLOCVIČNÁ JEDNOTA "SOKOL" V SYDNEY

Číslo 14.

Červen 1958.

Dr. Antonín Hřebík,
starosta Čs. Sokolstva v zahraničí:

Deset let sokolského exilu - deset let věrnosti sokolské myslence!

Letos je tomu již deset let, co byla zahájena sokolská práce v exilu. A hned na počátku chtěl bych zdůraznit, že těchto deset let sokolské práce v exilu - bylo deseti roky věrnosti sokolské myslence a sokolským zásadám.

Od počátku našeho exilu bylo nám jasno, že Sokolstvu, jako ve všech vážných dobách, i tentokrát připadnou mimořádně vážné úkoly. Utržovaly nás v tom dějiny obou československých odbojů.

Za prvního odboje byli to ve velké většině odchovanci sokolské myslenky, kteří podle slov presidenta Osvoboditele T.G. Masaryka tvořili základ československých legií. Byli to nejen sokolští učitelé tělocviku a sokolští bratři na Rusi a sokolská rota "Na zdar" ve Francii, ale i dobrovolnický Sbor sokolského náčelníka bratra Jana Čapka v Itálii, kteří tvořili základ naší první československé armády.

A za druhého odboje bylo to opět Tyršova a Fignerova sokolství, jež vedlo naše sokolské bratry do československých zahraničních i spojeneckých armád, doma do tuhého odboje proti nacistům a na Slovensku do řad statečných bojovníků za slovenského národního povstání.

K čestné historii druhého odboje patří i činnost sokolských jednot, které za druhé světové války byly utvořeny u československých vojenských jednotek v Anglii, a činnost tehdejší Sokolské župy Zahraniční.

Bylo nám proto od počátku jasné, že i v nynější vážné době kdy surový komunismus se nejen zmocnil násilím vlády v Československu, ale kdy ohrožuje celý svobodný svět, bude nutno, aby Sokolstvo ve svobodném svě-

HRANICE VZPLÁLA.

Hranice vzplála tam na břehu Rýna,
na ní umírá dálné vlasti syn.
A vůkol něho mnichův rota líná
rouhavým smíchem velebí svůj čin.
A vy se ptáte: Kdo v těch plamenech?
Toť Mistr Jan, toť nejslavnější Čech!
A vy se ptáte: Kdo v těch plamenech?
Toť Mistr Jan, toť nejslavnější Čech!

Však ještě žije k pomstě národ český,
ve hněvu svatém zvedá rameno;
do té tmy bludů metá žhavé blesky,
až tříští zpupné Říma temeno!
A v těch jasných pravdy plamenech -
žije nám Hus - ku věčné slávě Čech.

Zlomená hrůza popské světovlády,
mrakové mizí - zore vzplanula.
Na místě hranic pnou se barikády,
tyranská zmije couvá ztrnulá.....
Hoj, ne nadarmo zhyneš v plamenech
Náš Jene velký - chloubu Čechů všech!

oooOooo

tě se postavilo do řad těch, kdož povedou boj proti tomuto komunistickému nebezpečí a kdož budou usilovat o návrat svobody a demokracie do naší drhé vlasti.

Proto hned a jara a v letě roku 1948 - tedy právě před deseti lety - začaly se v československých uprchlických táborech v Německu a v Itálii tvořit sokolské kroužky - a brzy na to i sokolské jednoty v exilu. V krátké době několik měsíců jich bylo již tolik, že 5. března 1949 byla z nich utvořena Sokolská župa v exilu Dr. Edvarda Beneše se sídlem v Ludwigsburgu v západním Německu - a 27. listopadu téhož roku byl utvořen její Italský okrsek.

Práce, kterou tyto sokolské exulantské organizace vykonaly, přejde jednou do dějin Sokolstva, jako důkaz nezměrné síly a svěžesti sokolské myšlenky. Za těžkých poměrů v uprchlických táborech se nejen cvičilo, ale konaly se i četné kulturní a vzdělávací podniky, akademie, oslavy čs. státních svátků, veřejná cvičení, besídky, divadelní představení, výlety i jiné podniky. Tato úspěšná sokolská činnost v exilu vyvrcholila župním slotem Sokolské župy v exilu Dr. Edvarda Beneše, který se konal ve dnech 24. a 25. září 1949 v Ludwigsburgu za účasti 276 evičenců a závodníků.

Župa vydávala také svůj vlastní časopis "Sokolské Listy", ve kterém je podrobně zachycena veškerá činnost tehdejších sokolských exulantských jednot, župy i okrsku. Sokolské bratrstvo v exilu si pořídilo i šest krásných sokolských vlajek. Svoji činnost v těchto těžkých dobách podrobně zachytilo ve svých bohatých sokolských kronikách. Na sklonku svojí činnosti mělo Sokolstvo v exilu na 2.000 členů.

Když pak se členstvo sokolských jednot v exilu postupně rozcházele do svobodného světa, začaly se tvořit nové sokolské jednoty v zahraničí. Brzy na to bylo ze všech sokolských jednot, které kdysi tvořily součást Zahraniční župy ČOS a které byly založeny sokolskými exulanty ve svobodné Evropě, v Kanadě a v Australii, utvořeno Ústředí Československého Sokolstva v zahraničí.

Toto Ústředí sdružuje dnes Sokolskou župu Vídeňskou, Sokolskou župu Západoevropskou, Kanadský sokol, Argentinský Sokol a Sokolstvo v Australii. V těchto župách a okresech je sdruženo celkem 50 sokolských jednot v Evropě, v Africe, v Kanadě, v Argentíně a v Australii.

Československé Sokolstvo v zahraničí uspořádalo již 4 významné sokolské sloty - dva sloty Kanadského Sokolstva v Torontu a v Montrealu, slot Evropského Sokolstva v Paříži a slot svobodného Sokolstva ve Vídni. Loňského roku uspořádala Evropská oblast Čs. Sokolstva v zahraničí, kterou tvoří župy Vídeňská a Západoevropská, úspěšný letní sokolský tábor ve Švýcarsku a na letošní rok připravila druhý sokolský tábor v rakouských Alpách.

Ústředí Čs. Sokolstva v zahraničí vydává již osmý rok svůj časopis "Československý Sokol v zahraničí", který od počátku vydávání obsahuje již na 1.200 stran. Kromě ideových, historických a vzpomínkových článků je v něm podrobně zachycena veškerá činnost Čs. Sokolstva v zahraničí v těchto vážných dobách.

Ústředí věnuje již po řadu let mimořádnou pozornost také sokolskému rozhlasovému vysílání do Československa. Od 1. května 1951, kdy bylo zahájeno pr videlné každotýdenní sokolské vysílání Rozhlasu Svobodné Evropy do Československa, bylo již vysíláno 570 sokolských hlídek, které obsahovaly na 4.000 stran sokolských projevů, úvah a zpráv.

A šesti sokolským vlajkám sokolského bratrstva v exilu přibýly další sokolské vlajky - sokolské jednoty "Masaryk" v Montrealu v Kanadě a sokolské jednoty v Casablanca v Maroku, která je první sokolskou vlajkou v Africe. Brzy k nim přistoupí také první sokolská vlajka na půdě Austra-

lie - vlajka sokolské jednoty v Sydney, v Novém Jižním Walesu.

Po celých deset let naseho sokolského exilu bylo našim hlavním cílem, abychom Tyršovy a Fügnerovy sokolské ideály, které se komunisté marně snaží zničit, udržovali stále živé a svěží - a abychom v těchto vážných dobách usilovali o další rozkvět a rozvoj sokolské myšlenky ve svobodném světě!

A po těchto deseti letech věrnosti sokolské myšlence a sokolským zásadám slibujeme svým drahým bratrům a sestrám doma, že na této sokolské cestě vytrváme až do chvíle, kdy i ve znovu svobodném Československu nastoupí ke svojí nové radostné činnosti - svobodné československé Sokolstvo!

oooOooo

N Á Š S O K O L S K Ý P R A P O R !

Prapor v životě a historii sokolské jednoty hraje velmi důležitou roli. Je symbolem velikosti, majestátnosti, pevnosti - neochvějnosti a věrnosti k materské jednotě a k Sokolstvu vůbec!

Prapor je tradičním pojítkem mezi generacemi - prapor je ukazovatelem naší příslušnosti a pevnou osou všech slavnostních příležitostí. Na prapor vykonáváme sokolský slib, na prapor slibujeme - přísaháme věrnost Sokolstvu, s praporem v bouřných dobách stojíme a padáme - prapor chráníme svými životy!

Dne 7.června tohoto roku skončila lhůta pro přijímání návrhů na sokolský prapor pro naši jednotu. Výbor na své schůzi konané dne 13.června zmocnil sedmičlennou komisi výběrem nejlepšího návrhu. Jejími členy byli (podle abecedního pořádku), br. Červenák, br. Doležal, br. Křepela, ses. Kučerová, br. Macháček, br. Šetelík a ses. Záviská. Jím připadl čestný úkol prozkoumat, nestranně posoudit a spravedlivě zhodnotit 14 návrhů, které zaslalo 10 návrhovačů pod následujícími značkami: 1) Romec 19, 2) Pykaso džúnyjór, 3) Brojle, 4) Marl, 5) Za rodnou hroudou, 6) Vlasti zdar, 7) Oscar, 8) H.S., 9) Zdar 274 - podal celkem 4 návrhy, 10) A - B, podal 2 návrhy.

Komise se rozhodla pro bodové zhodnocování. Každý návrh mohl získat nejvýše 5 bodů od každého člena komise, to znamená - 35 bodů. Bodování se dělo tajně, lístky. Eliminacním procesem bylo nejdříve vyloučeno 9 návrhů, takže pro konečné posouzení jich zůstalo jenom pět.

Nejvyššího ocenění získal návrh bratra F.Č t v r t e ě k y, podaný pod značkou A - B. Získal 30 bodů v tomto pořadí: 5, 4, 4, 4, 4, 4, 5. Je pozoruhodné jak členové soudcovské komise byli v tomto případě jednotni ve svých názorech při posuzování návrhu. Bodování je téměř přímočaré a svědčí o tom jak hluboce zapůsobil na členy komise.

Druhé místo s 21 body získal návrh dosud neznámého účastníka soutěže, zasláný pod značkou "Oscar". Navrhovatel se dopustil zřejmě chyby, že nepodal dosti vyčerpávající návrh, což dosvědčuje bodování, které mělo značné výkyvy, jak ukazuje následující bodovací tabulka: 4, 3, 5, 4, 3, 2, 0. Zde se projevuje naprostá odlišnost v názorech členů komise.

Dvanácti a půl body (12 1/2), získal třetí místo návrh Australanky miss. Helen Stewart, ze Sydney, který zaslala pod značkou H.S. Je to velmi pěkná práce; svědčí o značném talentu navrhovatelky, chybí jí však plné porozumění pro účel a poslání, kterému má prapor sloužit. Komise se rozhodla doporučit výboru sokolské jednoty, aby motivy tohoto návrhu byly použity na vytisknutí reprezentačních pozvánek při některé slavnostní příležitosti v budoucnosti. Bodování: 1, 3, 1, 0, 0, 4, 3 1/2.

Značky "Vlasti zdar" a "Romec 19", získali čtvrté místo stejným poč-

tem bodu. Oba obaržely po deseti bodech.

"Vlasti zdar": 2, 2, 1, 0, 2, 1, 2.

"Romec 19": 1, 1, 0, 0, 3, 1, 4.

Také v těchto dvou případech byl názor převážné většiny komise stejnoměrně vyvážený.

Návrhy, které nesly značky "Pykaso džúnyjór" a "Brejle", byly vypracovány a zaslány bratrem Hosákem,

značka "Marl", sestrou Hosákovou,

"Romec 19", bratrem Kartouzem,

"Za rodnou hroudou", bratrem Gilečákem,

"Vlasti zdar", sestrou Pestinskou a

"Zdar 274" bratrem Fojtáskem.

Druhý návrh bratra Čtvrtečky, zasláný též pod značkou "A - B", se ne umístil.

Členové komise vyslovili potěšení a uznání nad poměrně značným počtem návrhů a ocenili nejen jejich uměleckou hodnotu, ale i záslužnou a cílevědomou práci všech, kteří se soutěže zúčastnili. Zasloužili se o dobrou věc a náleží jim díky nás všech.

Výbor sokolské jednoty Sydney gratuluje jménem všech členů bratru Čtvrtečkovi k jeho úspěchu. Při vypracování návrhu dbal toho, aby zachoval tradiční barvy Sokolstva, které jsou červená a bílá a vyjádřil jednoduchými, ale výstižnými motivy význam praporu, jeho příslušnost a místo našeho nového domova. V žádném případě neporušil rovnováhu námětu a vystříhal se úzkostlivě zbytečným motivum, které by plochy praporu přeplnily. Prapor ponese heslo: "Paže tuž - vlasti služ!"

J. Křepela,
starosta.

oooOooo

EMIGRANTI V POJETÍ MARIE PUJMANOVÉ.

Před několika týdny bylo v ČSR oznámeno rozhlasem i tiskem, že v Praze po kratší vážné nemoci zemřela komunistická spisovatelka, národní umělkyně Marie Pujmanová. Za své oddané služby režimu byla postěna titulem národní umělkyně už dávno, a to jako jedna z prvních význačných čl. spisovatelek.

V říjnu 1951 uveřejnila v pražské Tvorbě básně "Emigranti", v níž velmi ostrými slovy vystoupila proti čl. uprchlíkům, Svobodné Evropě, IRU atd. Poslyšte, co praví o nás v úvodních verších:

Emigranti.

Být spion, zběh a vrah a zrazovat svůj stát,

s vervolfy hranic v jednom chuálu stát.

V Babicích republice do zad vražet nůž,

jejž podal agent: Ná, holomku, služ -

hanobní emigranti.

Ve svých dalších verších, které pro stručnost článku nejsou uvedeny, dává emigrantům kromě již výše obsažených jmen špioni, zbězi, vrazi, zrádci, holomci, hanebníci také jména chamraď, páni, obchodníci, chamtivci, sběř, votes, zpozdilci, syčáci, zbrojaři, křižáci. Pujmanová nadává také na generaly, svobodnou Evropu, IRO - organizaci a nenechává na našich hlavách ani jeden vlas suchý. V druhé polovině básně čtete tyto verše:

Protloukají svou existenci sirou,

vlast nena-hradí žádné IRO,

nevědí co chtějí,nevědí kudy kam,
Klop je jim denní chléb, a sebeklam.

Nevědí,čí jsou,toho,kdo dá přístřeší
posluhující emigrantské vetoši,
chvíli je dobrá,pak ji zahodí
z rozmaru politické náhody.
Nevědí,čí jsou,toho kdo dá víc,
vrah z Koreje,vrah od Lidic,
oni co za to bude chtít,
únos a nebo zavraždit -
hanební emigranti.

Válka je jejich naděje.
Ať si ji nikdo nepřeje.
Zpozdilí lidé minulí,
jak mouchy byste zhynuli.
Bez lásky těžko bojovat,
jen ten kdo má zen k sarti rád,
se v život zase obrátí,
ne polomy a vyvrátí.

Jsme mír,my,národ semknutý,
ne,jak klopáte, od kmuty,
však protože svou rodnou zem
vpíjíme živým kořenem.
Dým továren, to náš je dech,
naše krev tepá v pražských zdech,
my s šumavského tamene
hraničnicka hvozdem kveteme.
Protože v zemi Fučíka
jen sběr a chamrad' utíká,
však stát a dělník jedno jsou
jak láska k míru s Nebojsou.
A to je naše čest.

Mýlí se autorka tvrdíc,že nevíme,co chceme,nevíme kudy kam,čí jsme.
Chceme zpět do vlasti,do vlasti osvobozené od jha obłudného násilí,do
vlasti,kde občanská práva nejsou pošlapána a kde svoboda a demokracie
budou opět základním pilířem právního řádu.Chceme svobodu svědomí a cí-
tění,svobodu náboženskou,svobodu tisku a chceme dále,aby právo spolkové
a shromažďovací zase se zastkvělo v plné kráse v českých zemích,na Slo-
vensku i Podkarpatské Rusi,nedobrovolně odstoupené Sovětům.Přejeme si a-
by T.J.Sokol ve vlasti mohla opět svobodně zahájit svou bohatou činnost
na zasadách Tyrše a Fügnera a nebyla již více znásilňována hmotářskou a
circusáckou fyskulturou podle sovětského vzoru,lépe řečeno podle sovět-
ského diktatu.Našim přáním je,aby i ostatní potlačené tělocvičné spol-
ky ve vlasti se mohly svobodně rozvíjet a s námi soutěžit.

Nechceme a plně odmítáme, aby v naší vlasti byli lidé zatýkáni pro
rozdílné politické či náboženské přesvědčení, mučení nelidským způsobem
v četných komunistických policejních mučírňách a využívání otrockou pra-
cí v táborech nucené práce, rudých to koncentracích. Z plného srdce si
přejeme, aby mládež na našich školách ve vlasti byla vychovávána v duchu
našich národních tradic a v duchu křesťanské civilizace a nikoliv napá-
jena jedem pochybného a nemravného materialismu na rozkaz Moskvy.

Není nám známo, zda Marie Pujmanová změnila svůj názor o emigran-

tech, když se stal svědkem tolika významných událostí a změn ve světě, jako na př. odstranění Slánského, Clementise, Stalinova smrt, nepokoje v Řízi, státní bankrot a výměna peněz v ČSR, povstání ve Východním Německu, boj o moc v Moskvě a konečně nepokoje v Polsku a revoluce v Maďarsku. Bývá pravidlem, že básníci a spisovatelé se odmlčují v dobách, kdy nesmějí říkat a psát pravdu a vyhýbají se motivům z doby přítomné. Udělal tak na př. zemřelý básník Malas a dělají tak i někteří jiní spisovatelé a umělci v dnešní ČSR. Není pochyb o tom, že ustálená literární kritika během času po zásluze zhodnotí dílo narodní umělkyně Marie Pujmanové, ale národ bude oceňovat nejen její činnost spisovatelskou, ale i její činnost veřejnou, kdy buď za hrst čočovice či ve snaze zalíbit se režimu ochotně přisluhovala.

Chce-li někdo posuzovat, musí srovnávat. Před námi leží životní dráhy dvou čl. významných žen. První z nich, Marie Pujmanová, narodní umělkyně skládá v roce 1951 básně "Emigranti", sluní se v přízni režimu i v letech následujících, účastní se na př. ještě na sklonku r. 1956 - 57 mezinárodního kongresu spisovatelů v Indii a umírá v květnu 1958 v Praze ve věku 65ti let. " To byla její čest ".

Druhá z nich, Dr. Milada Horáková, ušlechtilá žena, sociální pracovníce trpitelka z německých koncentračních táborů, předsedkyně Ženské Národní Rady, poslankyně a matka nezletilého dítěte umírá rukou katovou v červnu 1950 a před vynesením rozsudku smrti vzkazuje milovanému národu i těm méně odvázným mezi jinými toto: " Vím, cítím a jsem přesvědčena, že kdybych měla znovu příležitost a svobodu konání, nejednala bych jinak, než jsem činila po celý život, sloužila věrně oněm vznešeným ideálům svobody, demokracie a sociálního pokroku lidství ".

A to byla její čest - čest hrdinky, obět čistého srdce, která tolik zavazuje.

oooOooo

Josef Červenák.

ÚRAZOVÉ POJIŠTĚNÍ.

Od 19. června t. r. je každý cvičící člen Tělocvičné jednoty Sokol v Sydneji pojištěn pro případ úrazu, které by utrpěl během cvičení. Výbor Sokola se zabýval touto záležitostí již dlouho. Jednalo se vlastně jen o to najít pojišťovnu, která by byla vůbec ochotna pojištění takového druhu, za přijatelných podmínek pro nás, uzavřít. Výbor Sokola považoval vždy za svou mravní povinnost postarat se o pojištění svého členstva i když účast na cvičení je dobrovolná - a nebezpečí úrazu vážnějšího druhu během cvičení za dnešních poměrů je vlastně nepatrná. Jako každé pojištění i toto je limitováno.

Každý cvičící člen (muži, ženy, dorostenci, dorostenky, žáci, žačky), je pojištěn pro případ úrazu na obnos 100 liber australských, za poplatků 12ti šilinku ročně. Pojištěnec má nárok pouze na lékařské nebo nemocniční ošetření a léčení v případě úrazu. Nárok na peněžitou náhradu za ztracený čas v zaměstnání a podobně, nemá. V případě nehody, pojištěnec platí prvních 50 šilinku sám, zbytek hradí pojišťovna, avšak jen do výše 100 liber. Výdaje vyšší než 100 liber, platí zase pojištěnec.

Svého času bylo členstvo informováno, že sokolské jednotě bylo nabídnuto pojištění, které by krylo pojištěnce nejen pro případ úrazu, ale že by se mu dostalo v případě nehody i týdenní náhrady ve výši asi 12ti liber atd. a to vše za nejvýše 4 šilinky ročně. Ukázalo se však, že tyto údaje neodpovídají ani zdaleka pravé skutečnosti a že podobné pojištění vlastně neexistuje. Pojistka uzavřená výborem naší jednoty ve prospěch cvičícího členstva zahrnuje v sobě 70 osob dospělých i dětí. I když pojišťovna-

cí podmínky nejsou právě nejspokojivější je třeba připustit, že se strany výboru bylo učiněno vše co se za daných okolností udělat dalo. A kdy by se v budoucnosti ukázalo, že existuje výhodnější pojištění, nebude nic snazšího, než uzavřít po uplynutí této pojistky, pojistku novou.

Co bude naše členstvo nejvíce zajímat je okolnost, že se výbor naší tělocvičné jednoty jednohlasně usnesl, aby pojistka byla hrazena ze spolkové pokladny, a že členstvu je ponechano k vlastnímu uvážení a rozhodnutí zdali dobrovolně přispěje na úhradu svého pojištění.

Pojištění 70 cvičenců stojí 52/17/6 liber ročně.

Pojistku uzavřeli: Harvey Trinder (N.S.W.) Pty. Limited, Insurance Brokers, 267 George Street, Sydney, s pojišťovnou LLOYD's v Londýně.

J. Krepela, starosta.

ZE "SOKOLA" SYDNEY.

●:§§: **DŮLEŽITÉ** upozornění pro všechno členstvo!! Výbor jednoty doporučuje všemu členstvu - cvičicím i ne cvičicím, mužům i ženám, aby si opatřili, sokolské cvičební kroje. Při veřejných slavnostních příležitostech budou nahrazovat kroje slavnostní až do té doby než je bude možné opatřit. Dosud není rozhodnuto jak bude vypadat. Výbor je toho názoru, že sokolský slavnostní kroj má být přizpůsoben klimatickým poměrům australským. Při příležitostech - jako je Waratah Festival je však třeba, aby sokolská jednota Sydney předstoupila před československou a australskou veřejností v počtu co možná největším. Výbor se proto obrací na všechno členstvo - zejména necvičící (protože většina cvičících již kroje má), aby si opatřilo cvičební kroje. Muži, modré sponovky, bílá - červeně lemovaná trička opatřená domovenkami a značkou Sokola, černé čepice a černé cvičky. - Ženy, modréskládané sukně, bílé blůzičky s červeným vyšíváním a červené pásky, domovenky, znak Sokola a černé cvičky.

Dorostenci a dorostenky, žáci a žačky půjdou také ve cvičných krojích. Informace dají br. náčelník a ses. náčelnice.

●:§§: **ČERNÉ CVIČKY**, které by vyhovovaly našim podmínkám, nelze všude obdržeti - vlastně se dají jen velmi těžko sehnat. V tom ohledu vám ochotně poradí br. Čtyrtečka.

●:§§: **SOKOLSKÝ ODZNAK**, Bratr náčelník navrhl a výbor schválil, aby naše sokolská jednota používala na svých

cvičných krojích, kulatých, vyšívacích odznaků. Stejně pro členstvo a dorost. Bílé iniciálky "Sokol" na červené půdě s trikolorou kolem okraje. Žáci a žačky budou používat jen domovenky. Cena jednoho odznaku je 6/6 šilinku.

●:§§: Pokud se týká praporu viz samostatný článek!

●:§§: **Úrazové pojištění**, viz samostatný článek!

●:§§: Bratr Gilečák, dává těl. jed. Sokol k dispozici kompletní výstroj fotba-lových dressu. Jeho záslužné gesto zasluhuje plného uznání a díků. Podrobnosti mezi br. Gilečkem a výborem nebyly dosud projednány.

●:§§: **Knihy** půjčuje nyní pravidelně každé pondělí během cvičení, br. Jilka. Vykonává funkci knihovníka svědomitě a ochotně.

●:§§: **Členstvo** bude zajímat, že poštovné na rozesílání Věstníku, činí přes 5/-/- liber měsíčně.

●:§§: **Kdo rychle dává dvakrát dává!** Členské příspěvky zasílejte přímo na adresu pokladníka: L. Macháčka, 225 Darlinghurst Rd., Darlinghurst, N.S.W.

●:§§: **Při příležitosti návštěvy mistra Rafaela KUBELIKA a jeho manželky houslistky Evy BERTLOVÉ v Austrálii, připravuje Tělocvičná jednota Sokol Sydney a Čsl. Nár. Sdružení vřelé uvítání na letišti. Dále oba spolky chystají uspořádat společnou recepci k počtě obou mistrů, která by se pravděpodobně pořádala v restauraci pana Havlíčka v DUNBAR HOUSE - Watsons Bay. - Budeme vás ještě včas informovat!**

CO MUSÍME VĚDĚT.
(pohračování)

Župy konaly každoročně sjezdy spojené s veřejnými cvičeními i společnými výlety; podporovaly zájem o stavby sokoloven, jichž stále přibývalo a pořádaly velké slavnosti do té míry, že se proti jejich přemíře stavěl i Josef Scheiner, jenž v "Sokole" kritisoval jejich namnoze nedůstojný ráz a horlil proti přemíře závodnictví. Některé župy už v tomto prvním období své činnosti počaly vydávati vlastní věstníky.

V této době se čilejší sokolský ruch jeví také u Sokolstva amerického. Na jeho žádost byl roku 1885 do Ameriky poslán cvičitel Pražského sokola Karel Stulík. Téhož roku přijelo množství amerických Čechů zvláště na lodí do Prahy k návštěvě Národního divadla. Po úspěchu tohoto zájezdu přihlásili se američtí Sokolové k zájezdu ještě většímu na rok 1887. Naše Sokolstvo uvědomujíc si také, že ten rok je čtvrtstoletým výročím trvání Sokola, přijalo tento návrh nadšeně. Tak byl dán podnět k d r u h é m u v š e s o k o l s k é m u s l e t u , jehož se vedle amerického Sokolstva mělo zúčastniti i Sokolstva jiných zemí slovanských.

Porad II. všesokolského sletu, jehož náklady byly rozpočteny na 20.000 zl., měl býti zahájen 25. června 1887 slavnostním představením v Národním divadle; 26. června měly býti dopoledne zkoušky, odpoledne průvod a veřejné cvičení na královské louce před 20.000 diváky; 27. června dopoledne měl být sokolský sněm, odpoledne závody, poslední den výlet. K sletu bylo přihláшено 1872 účastníků v krojích, 2144 cvičenců na prostná, 140 družstev na nářadí a 25 družstev cvičitelských. Šest týdnů před sletem byl však zakázán průvod a veřejné vítání hostí. Proto se výbor Pražského sokola rozhodl upustiti od slavnosti a doporučil župám, aby se stejným pořádkem konaly ve svých střediscích veřejná cvičení župní. Protože však - američtí Sokolové přece přijeli, Sokol Pražský připravil závody - část sletu - na 26. června 1887 v Českém Brodě. Sjezo se tam mnoho Sokolů i hostí z 69 sokolských jednot. Reje se zúčastnilo 120 členů, po Scheinrově slavnostní řeči cvičila 4 družstva amerických Sokolů na nářadí, provedena - u nás poprvé - cvičení s kuželi a ukázka cvičení rohovníckých. Pak se konaly závody ve skoku do dálky, do výšky, o tyči, útokem, vzpírání činek a v běhu; závod ve vrhu oštěpem odpadl pro malý počet přihlášek. Závodů se zúčastnilo 20 Sokolů amerických a 74 domácích; dvě druhá místa obsadili Američané. Tak II. všesokolský slet, třebaž se nekonal v Praze a neměl zamýšleného rozsahu ani obsahu, přece znamenal další povzbuzení k sokolské práci, zejména odborně tělocvičné. Posílil i vědomí jednoty veškerého Sokolstva i s jeho větví zaoceánskou a přispěl k tomu, že se Sokolstvo tím více domáhalo těsnějšího spojení organizačního, splnění myšlenky o níž se tolikrát marně pokoušel Tyrš a od níž si Sokolstvo slibovalo další úspěchy své práce.

Brzy po závodech českobrodských (v září 1887) se konala valná hromada župy Tyršovi. Na ní navrženy dva způsoby, jak se domoci vrcholné organizace všeho Sokolstva. Buď by se mohla utvoriti Ústřední jednota ze sokolských žup - jak to už bylo povoleno hasičům -, nebo by se starostové a náčelníci sjížděli občas do Prahy na sněm, jehož usnesení by všechno Sokolstvo považovalo za závazná.

Vypracováním stanov ústředního spolku byl pověřen Josef Scheiner; jeho návrh pak prozkoumala komise zvolená Sokolem Pražským. Aby se snáze dosáhlo schválení stanov, vypracován byl návrh jen pro Sokolstvo země České; název "Č e s k á o b e c s o k o l s k á" byl vzat z nejstaršího zřízení zemského. Tato obec měla býti spolkem žup, nikoliv jednot, jak bývalo v návrzích Tyršových.

Upravil: J. Křepela.

ČTENÁŘ PÍŠE

Dostali jsme dopis od něčeho členu, který bohužel z existenčních důvodů se do cvičení nedostavuje. Přes to, jak je vidět z jeho slov, je duchem s námi a nás těší vědomí, že naši práci děláme v souhlase i s těmi, kteří o sobě nedávají vědět.

"Bratři a sestry, přečetl jsem si s potěšením květnové číslo SOKOLSKÉHO VĚSTNÍKU. Překvapilo nás, že jednota uvádí v život doplňovací školu pro děti. Stejně tak nás potěšila zpráva br. vzdělavatele, že Sokol má v úmyslu vytvořit koordinaci činnosti jednoty s Čs. Nár. sdružením v Sydnay. Je třeba, aby byl pochopen starý axiom, že jen v kvantitě lze dosáhnout potřebnou kvalitu a že v jednotě je síla. Pro propagační práci je třeba vytrvalé a konstruktivní pracovníky! Těch však počtem exilových let víc a víc ubývá. To je taky důvod, proč je třeba vytvořit (neč správně poukazuje br. Kabat) pěvecké a taneční těleso v národních krojích, které by bylo počtem nejsilnější ze všech exilantských národnostních skupin zde v Sydnay. To považují za cíl koordinované činnosti Sokola a Čs. nár. sdružení...."

ing. T. J.

ČÍ JE ŽITKA OSCAR?

Jak se nám jineš místě tohoto čísla dovídáte, druhé místo v soutěži na návrh našeho sokolského praporu dostala tehdy neznámá značka "Oscar". Dobřečteně oznámujeme, že autorem tohoto návrhu je naše letní letá dorostenka Jitka Kabátová. Při ohlášení výsledku soutěže nebyla přítomna, protože byla s rodiči na dovolené v Australand. Z výsledku má radost nejenom ona sama, nýbrž i všichni, neboť tím nám ona potvrzuje, že se nám podařilo i mládež udržet pro svatou věc národní.

OSOBENÉ ÚSPĚCHY TĚŠÍ

nejenom nás samotné, ale i našeho útředu Ústředí Sokolstva v Zahradniči, br. dr. Hřebíka, který v dopise jednotě mezi ostatními více-méne administrativními věcmi říká:

"Děkují Vám za Vše minulé dopisy,

zprávy o činnosti i Věstník a chtěl bych Vám zdůraznit, že zvláště velkou radost jsem měl z úpěchu Vaší akademie (7. pozn. red.). Vysílal jsem o ní celý samostatný projev do ČSR. Rozhlásem Svobodné Evropy. Jistě i doma měli z Vašeho úspěchu radost. Se stejným zájmem sledují vaši neuttuchající činnost tělocvičnou a zvláště mne těší, že u Vás cvičí také žactvo a dorost..."

SESTRA NÁČERNÍ HLÁSÍ.

Tato zpráva platí také těm sestrám, které stojí ještě v pozadí, nerozhodny, mají-li přijít mezi nás. Přijďte a samy se přesvědčte, jaký duch panuje mezi námi.

Zveme také mladá děvčata, kterým by se jistě v Sokole líbilo. Majdou vhodnou společnost a tělesné osvěžení. Že to naše dorostenky myslí se Sokolem opravdově je nám dokladem Jitka Kabátová, která se také zúčastnila soutěže návrhů na sokolský prapor a umístila se pod značkou OSCAR jako druhá mezi 14ti návrhy. Prála bych si, aby nadšení pro Sokol naší dorostenky Jitky bylo vám příkladem.

Je radost se podívat do naší tělocvičny při zahájení cvičební hodiny. Úderem sedmé se ujmou našich dětí jejich vedoucí ses. Mesteková a ved. žáků. Okolo tělocvičny sedí rodiče dětí a se zájmem a radostí pozorují své maličké. Rodina končí a děti se ujímá ses. Kabátová, protože děti čekají na své rodiče, kteří cvičí. Z počátku měla sestra s nimi trápení, než je sehnala dohromady, ale máte vidět dnes! Při jedné hodině jsem byla přítomna v šatně, kde děti seděly v řadě na lavičce a upřeně se dívaly na sestru, kdy jejich škol začne. Díky tobě, sestro! Po dětech nastupuje členstvo. Často se stává, že poslední řada při rozcvičování nemůže cvičit pro nedostatek místa. Také obava, že jste již dlouho necvičily, nebo vůbec v Sokole před tím nebyly, vás nemusí odradit.

NAZDAR - Křepelová.
náčelnice.

P O T L A C H .

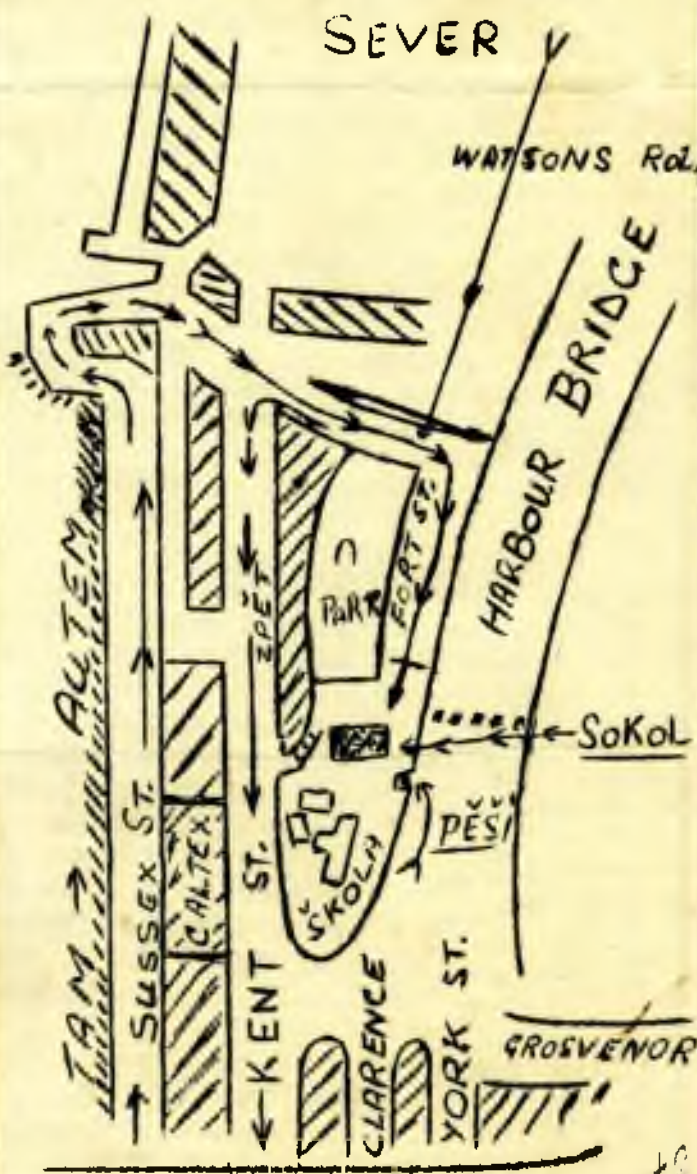
To je těžká věc. Potřebuješ si popovídat s tím nebo oním (nebo s tou). Copak je to možno? V 6 hodin bratr náčelník píská, je nástup, rozcvička, rozdělení do družstev a cvičení. Utrhneš slovo s tím nebo oním, (mr. neš okem n. onu) ale z družstva se vzdálit nemůžeš. Jít si sednout mezi "galerii" taky nemůžeš. Já, cvičící ve šponovkách a tričku? Jakpak bych se vyjímala? To by bylo zase řečí; nejsem-li nemocen a vůbec, co je se mnou že necvičím. Ne, to nejde. Po cvičení se to všechno rozletí jako hejno vrabců a houkáš, že jsi skoro poslední. A tak to jde od cvičení ku cvičení, od měsíce k měsíci. Během týdne se s nikým známým nesejdeš. Jak to udělat?

Nás čiperný a nápady nabitý náčelník a předseda zábavního výboru dostal nápad, který na poslední výbojové schůzi byl odhlasován než bys řekl "švec". Navrhl podnik (a jak on má ve zvyku se všemi detaily, div že nám neřekl, kde která židle bude stát) který nazval **1. SEZNAMOVACÍ VEČÍREK**. Seznamovací večírek. Jakypak seznamovací večírek? To mi moc připomíná taneční hodiny nebo podnik sňatkových kancelářů. Vždyť se všichni známe - aspoň podle vidění a říkáme si NAZDAR a skutečně se rádi vidíme, ne seznamujeme. Chtěl jsem dát návrh na název **POTLACH**, tak si totiž ten dýchánek představuji... ale on tam byl také br. vzdělavatel - tak jsem radši mlčel... ale ono to skutečně bude něco takového. Popovídáš si s kým budeš chtít, budeš chodit od stolu ke stolu, vždyť se všichni známe. Bude prý tam harmonikář Pepa Brda, co zpíval a hrál na posledním kabaretu. Hraje mi (až budu trochu veselejší) "Osirelo dítě". Tu já za takovýchto okolností strašně rád! Představte si, za 6 silinku i s večerí a lístnem do tomboly! Ten Zachar přiveče Sokol na mizinu! - On ale dosud měl s jeho nápady štěstí. Možná, že budu také envíli číšničit. No to nevádí, v kuchyni o šibřinkách už jsem dělal; člověk neví, nač mu ta "experience" v tyhle "kantry" bude jednou dobrá. Řeknu vám

že se na ten sokolský **POTLACH** strašně těším i když tam asi nechám víc, než těch 6 bobu. Dynyby!

JAK SE K NÁS LOUČITĚ

Uveřejňujeme situační pláněk naší tělocvičny ve **FORT ST. GIRL'S HIGH SCHOOL**. Uschovejte si toto číslo pro dobu, až se rozhodnete mezi nás přijít. Jsme jisti, že jednou přijdete. Vyznačeno je, jak se tam dostanete autem - i pěšky - si 5 minut od Wynyard Station.

SOKOLSKÍ VĚSTNÍK vydává těl. jednotě **SOKOL** Sydney. Všechné informace podá J. Křepela 45 Mons St. Lidcombe NSW.